

Per sempre més Núria

De M. Alba Molas

Potser és massa alt l'encàrrec de parlar de l'amistat amb la Núria, en aquests moments en què se'ns enfosqueix la veu, se'ns neguen els ulls i la trencadissa interior és molt forta. Sentim una buidor tan gran que se'ns farà molt difícil el dia a dia, l'agafar el telèfon i tornar-lo a penjar, escriure un correu i tornar-lo a esborrar, voler abraçar-te i no poder-te tocar...

De sobte, fem una mirada enrere i veiem la claror dolça de la teva mirada, l'alegria encomanadissa del teu somriure, la teva cara amable, la teva persona.

Perquè eres una dona alegre i positiva, tenies aquella tendresa natural quan escoltaves els nostres dubtes i les nostres pors, sempre amb consells "carinyosos" però resolutius i fermes a la vegada. Perquè eres una dona assenyada i coherent, que traspuava PAU.

Acollidora i detallista fins a l'extrem, ens feies viure tots els moments que compartíem, les caminades, els passeigs per Barcelona, un te i una bona conversa al jardí, una trucada, una mirada... L'entusiasme d'haver trobat un lloc meravellós que ens volies ensenyar... i que volies compartir.

Sabies dir aquelles paraules en el moment oportú i que ens feien sentir importants. Ens queda tant de tu, ens has impregnat de tantes coses, de tants moments, que la nostra vida serà un degoteig constant de records. Perquè siguis on siguis, Núria, et seguirem preguntant, i tu ens respondràs amb un dolç xiuxiueig de records.

Quan sentis aquestes paraules, segur que diràs: "PERÒ QUE SOU ANIMALS..." una frase que has fet servir molt, perquè eres per sobre de tot una persona discreta i senzilla, i aquesta manera de fer et sortia de manera fresca i natural.

Sempre estaràs present, perquè et farem viure amb nosaltres, perquè malgrat tot, tornarem a caminar, tornarem a conversar, i aquestes petites, però a la vegada grans coses et faran viure amb nosaltres per sempre més.

Va ser llegit per Josep M. Molas, a la cerimònia el dia 9 d'octubre de 2013, a l'església de Crist Rei de Manresa.